

dan, at den pris, bomuldsproducenter i EU får, er fire gange højere end verdensmarkedsprisen, og nu foreligger der altså en ansøgning fra Grækenland om yderligere national landbrugsstøtte. Det kunne Danmark forhindre, for alle 15 lande skal være enige, men det gør Danmark ikke.

Derfor vil jeg spørge statsministeren, hvordan denne meget høje landbrugsstøtte til bomuldsproduktion i EU efter statsministerens opfattelse påvirker fattige bomuldsproducenter i ulandene og deres mulighed for at arbejde sig ud af nød og elendighed via produktion og eksport.

Jeg vil spørge, hvordan Danmarks linje i den her sag efter statsministerens mening harmonerer med statsministerens mange kronikker om frihandel som en vigtig vej ud af nød og elendighed i ulandene.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg må sige til hr. Jørn Jespersen, at det er velkendt, at regeringen er tilhænger af reformer af landbrugspolitikken, og det er også klart min opfattelse, at der er elementer af EU's landbrugspolitik, som bestemt ikke er til gavn, men til skade for de fattigste lande i verden. Det ønsker vi også at reformere.

Men som hr. Jørn Jespersen også er bekendt med, har Danmark altså formandskabet for EU i øjeblikket, og vores opgave som formandskab er at forsøge at forene og samle, og det er baggrunden for den danske regerings holdning i denne sag.

Jørn Jespersen (SF):

Statsministeren svarede mig ikke særlig konkret på, hvordan denne her støtte vil påvirke fattige ulandsbønderes mulighed for at arbejde sig ud af nød og elendighed via egen produktion og eksport.

Statsministeren siger, at der er elementer af EU's landbrugspolitik, der ikke er så gavnlige for de fattige lande. Det må man mindst talt sige er rigtigt.

Spørgsmålet er jo, hvornår regeringen vil gå fra de principielle tilkendegivelser af, at man ønsker at reformere landbrugspolitikken, til reel handling, for sandheden er jo, at før formandskabet har vi støttet landbrugspolitikken uden at kræve reformer, under formandskabet har vi ikke løftet en finger, og nu ser vi gennem fingre med yderligere national støtte.

Derfor klinger det jo hult, når regeringen den ene gang efter den anden gør sig til talsmand for frihandel, ønsker at støtte ulandene i deres mu-

lighed for at komme ud på eksportmarkederne og gør sig til talsmand for reformer af EU's landbrugspolitik. Hvornår kommer der handling bag ordene? Hvornår bliver holdningerne omsat til praktisk handling?

Kl. 12.05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo fuldstændig forkert, når hr. Jørn Jespersen påstår, at regeringen ikke har løftet en finger. Regeringen har som formandskab for EU medvirket til, at vi fik en løsning på topmødet i Bruxelles, som betyder, at der fra 2007 er lagt et loft over EU's landbrugsudgifter, et loft, som helt givet vil bidrage til, at der skal gennemføres reformer af EU's landbrugspolitik, reformer, som regeringen i øvrigt er enig i skal gennemføres, og som vi arbejder aktivt på at få gennemført.

Det, der er problemet for hr. Jørn Jespersen, er, at hr. Jørn Jespersen vil tage udvidelsen af EU som gidsel for disse reformønsker. Det er jo det betænkelige ved hr. Jørn Jespersens linje, at han vil sætte udvidelsen af EU på spil for nogle idealistiske betragtninger om reform af EU's landbrugspolitik.

Det, regeringen forfølger, er begge formål: at få udvidelsen på plads nu og siden reformer af landbrugspolitikken.

Jørn Jespersen (SF):

Det er en faktuel forkert fremstilling, statsministeren kommer med. Sagen er jo, at regeringen ikke har løftet en finger for at få spørgsmålet om landbrugspolitikken afklaret i god tid, så den ikke kom i vejen for udvidelsen. I stedet har man ved passivitet gjort det muligt for Frankrig at tage udvidelsen som gidsel i forsøget på at fastfryse landbrugsstøtten. Der kan man jo have regeringen mistænkt for, at regeringen sådan set synes, det er meget udmærket, at den via sin egen manglende indsats har gjort det muligt for Frankrig i sidste øjeblik at få en fastlæggelse af landbrugspolitikken helt frem til 2013.

Det, der er sket under det danske formandskab, er altså, at man stiltiende passivt har set til, mens landbrugsstøtten er blevet fastfrosset helt frem til 2013.

Derfor bliver jeg nødt til at gentage mit spørgsmål: Hvornår skal der efter regeringens opfattelse handling til på det her område? Hvornår skal de skadelige eksportsubsidier til dumping af EU-overflodsvarer på ulandenes markeder høre op? Hvad har regeringen gjort på det område?